

ΓΕΝΣ ΛΑΠΙΝΤΟΥΣ ΜΗ ΜΑΣΑΣ

CRIME

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: ALDRIG FUCKA UPP
Από τις Εκδόσεις Wahlström & Widstrand, Στοκχόλμη 2011

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Μη μασάς**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Jens Lapidus

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξενοφών Παγκαλιάς

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαρία Σεβαστιάδου

ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Χρυσούλα Μπουκουβάλα

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Σταμάτιος Κοτσάτος & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Jens Lapidus, 2008

Published by arrangement with Salomonsson Agency.

© Φωτογραφίας εξωφύλλου: Peeter Viisimaa/iStockphoto

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2013

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2013

ISBN 978-960-496-837-4

Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121

144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Μαυρομυχάλη 1

106 79 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800

Telefax: 2102819550

www.psichogios.gr

e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head office: 121, Tatoiu Str.

144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 1, Mavromichali Str.

106 79 Athens, Greece

Tel.: 2102804800

Telefax: 2102819550

www.psichogios.gr

e-mail: info@psichogios.gr

ΓΕΝΣ ΛΑΠΙΝΤΟΥΣ ΜΗ ΜΑΣΑΣ

Μετάφραση από τα σουηδικά:
Ξενοφών Παγκαλιάς

CRIME

Στον Τζακ

«Είμαι μπάτσος», είπε. «Μόνο ένας ασήμαντος, συνηθισμένος μπάτσος. Ειλικρινής μέσα σε λογικά όρια. Όσο ειλικρινής μπορεί να είναι κάποιος άντρας σ' έναν κόσμο όπου η ειλικρίνεια δεν έχει πια πέραση».

Ρέιμοντ Τσάντλερ

ΜΕΡΟΣ 1

Η γεύση από μέταλλο στο στόμα απαίσια. Σαν να είχε πλύνει τα δόντια και να είχε πει χυμό πορτοκαλιού. Απόλυτη σύγχυση. Αν και, τελικά, ταίριαζε. Ανακατεμένη με φόβο. Πανικό. Επιχείμενο θάνατο.

Ένα μικρό ξέφωτο στο δάσος. Ο Μαχμούντ πεσμένοι στα γόνατα στο γρασίδι με τα χέρια πίσω από το κεφάλι, σαν ένας κωλομαχητής Βιετκόνγκ σε πολεμική ταινία. Το έδαφος νωπό. Η υγρασία διαπερνούσε το τζιν. Η ώρα ίσως εννιά. Ο ουρανός ήταν ακόμα φωτεινός.

Τριγύρω του στέκονταν στημένοι στη σειρά πέντε άγριοι τύποι. Όλοι υποδειγματικά θανατηφόροι. Παλικάρια που δε μασούσαν και είχαν ορκιστεί να πεθάνουν για τη συμμορία τους και που για πρωινό έτρωγαν μικρογκάνγκστερ σαν τον Μαχμούντ. Κάθε μέρα. *Khara*, σκατά.

Παγωνιά στον αέρα μες στο κατακαλόκαιρο. Παρ' όλα αυτά, αισθανόταν τη μυρωδιά του ιδρώτα στο δέρμα του. Πώς στο διάολο είχε καταλήξει εκεί; Θα ζούσε ζωή χαρισάμενη. Επιτέλους εκτός φυλακής, ελεύθερος σαν πουλί. Έτοιμος να γραπώσει τη Σουηδία από τα αρχίδια και να της τα στρίψει. Μετά ήρθε αυτό εδώ. Θα μπορούσε στ' αλήθεια να είναι *game over* τώρα. Έπεσαν όλα τα γαμημένα μαζί.

Το περίστροφο έτριζε ανάμεσα στα δόντια του. Αντηχούσε στο κεφάλι. Αστραπές στα μάτια. Εικόνες από τη ζωή του. Μνήμες από τις κωλόγριες της Κοινωνικής Πρόνοιας, τους κοινωνικούς λειτουργούς που προσποιούνταν ότι κατανοούσαν, τους ψιλορατσιστές δασκάλους. Ο Περ-Ούλοφ, ο δάσκαλός του στο δημοτικό: «Μαχμούντ, δεν κάνουμε έτσι στη Σουηδία. Το καταλαβαίνεις;» Και η απάντηση του Μαχμούντ – σε κάποια άλλη

περίπτωση θα είχε μειδιάσει σ' αυτή την ανάμνηση: «Άι χέσου... Έτσι κάνουμε εμείς στο Άλμπι». Περισσότερες εικόνες από ταινίες; μπάτσοι από σίδηρο που ποτέ δεν είχαν καταλάβει τι έκανε σε αγόρια σαν κι αυτόν η Σουηδία των Σβέναρ, των μέσων Σουηδών με την καθυστερημένη κοινωνική ανατροφή. Τα δακρυσμένα μάτια του πατέρα στην κηδεία της μάνας. Όλα τα μου-σου-του με τα αλάνια στο γυμναστήριο. Η πρώτη φορά που τον έχωσε. Οι τέλειες οβίδες με μπαλόνια γεμάτα νερό που πετούσαν από τα μπαλόνια στους σκυλανθρώπους. Οι μικροκλειψιές στην πόλη. Η τραπεζαρία στη φυλακή. Αυτός: ένας γνήσιος εκατομμυριούχος από το «Πρότζεκτ του ενός εκατομμυρίου κατοικιών» –τον οικιστικό στόχο με την οικοδόμηση 1.000.000 δημόσιων προς ενοικίαση κατοικιών– των προαστίων στο δρόμο προς τα επάνω, σαν ένας γκάνγκστερ πολυτελείας. Τώρα: βουτιά προς τα κάτω και αδύναμος. Στο δρόμο προς εξαφάνιση.

Προσπάθησε να κάνει την προσευχή του παρά την κάννη του όπλου στο στόμα του. «*Ash-Hadu anla-ilaha illa-Allah*».

Το καθοίκι που κρατούσε το όπλο μέσα στο στόμα του τον κοίταξε. «Είπες τίποτα;»

Ο Μαχμούντ δεν τολμούσε να κουνήσει ούτε το κεφάλι. Κοίταξε προς τα επάνω. Δεν μπορούσε να πει τίποτα. Δεν καταλάβαινε ο μαλάκας; Οι ματιές τους συναντήθηκαν. Εκείνος φαινόταν να μην καταλαβαίνει ακόμα. Ο Μαχμούντ τον ήξευρε. Ο Ντάνιελ: είχε πάρει το δρόμο της ανόδου, αλλά ακόμα δεν ήταν ένας από τους Μεγάλους. Χοντρή χρυσή καδένα με σταυρό 18 καρατίων γύρω από το λαιμό του – βέρος Σύριος. Μπορεί τούτη τη στιγμή αυτός να ήταν ο αρχηγός. Αλλά αν το μυαλό του ήταν γεμάτο κοκαΐνη, η τιμή αγοράς δε θα έφτανε για να αγοράσεις ούτε ένα πακέτο μπισκότα.

Τελικά: ο Ντάνιελ έπιασε την κατάσταση. Έβγαλε το όπλο. Επανέλαβε: «Θες τίποτα;»

«Όχι. Άσε με να φύγω... Θα κανονίσω ό,τι χρωστάω. Το υπόσχομαι. Έλα... Άσε με τώρα».

«Σκάσει! Νομίζεις ότι μπορείς να μας δουλέψεις; Θα περιμένεις μέχρι να μιλήσει ο Γκουρχάν!»

Η κάννη πάλι στο στόμα. Ο Μαχμούντ δεν έβγαλε τσιμουδιά. Δεν τολμούσε ούτε την προσευχή να σκεφτεί. Παρόλο που δεν ήταν θρησκευόμενος, ήξερε ότι τώρα θα έπρεπε να είναι.

Τον σφυροκοπούσε η σκέψη – τέλειωσαν όλα πια; Αισθάνοταν ότι το δάσος στριφογύριζε. Προσπάθησε να μην πολυσκέφτεται. Γαμώτο. Γαμώτο. Γαμώτο. Γαμώτο!

Έπειτα από δεκαπέντε λεπτά. Ο Ντάνιελ είχε αρχίσει να κουράζεται. Έστριβε το σώμα του κι έδειχνε αφηρημένος. Η κάννη έτριζε περισσότερο και από τα παλιά βαγόνια του μετρό. Ένιωθε σαν να είχε ένα μπαστούνι του μπέιζμπολ στο στόμα του.

«Νομίζεις ότι μπορείς να κάνεις ό,τι σου γουστάρει, ε;»

Ο Μαχμούντ δεν μπορούσε να απαντήσει.

«Νόμιζες ότι μπορούσες να μας την κοπανήσεις, ε;»

Ο Μαχμούντ προσπάθησε να πει όχι. Ο ήχος βγήκε πολύ βαθιά μέσα από το λαρύγγι του. Δεν ήταν βέβαιο πως ο Ντάνιελ κατάλαβε.

Ο καριόλης είπε: «Κανένας δεν την κοπανάει από μας. Αυτό είναι σίγουρο!»

Οι άλλοι, που βρίσκονταν λίγο πιο πέρα, πήραν χαμπάρι ότι κάτι ψιθύριζαν. Ήρθαν πιο κοντά. Τέσσερις. Ο Γκουρχάν, θρυλικός, θανατερός βασιλιάς στα βαποράκια. Τατουάζ έως επάνω στο σβέρκο: *ACAB* κι ένα φύλλο μαριχουάνας. Στο κάτω μέρος του ενός μπράτσου: ο ασσυριακός αετός με ανοιχτά τα φτερά. Στο κάτω μέρος του άλλου μπράτσου με χοντρά γοτθικά μαύρα γράμματα: *Born to be Hated*. Υπαρχηγός της ομώνυμης συμμορίας. Η πλέον ανερχόμενη συμμορία της νότιας Στοκχόλμης. Ένας από τους πιο επικίνδυνους ανθρώπους που γνώριζε ο Μαχμούντ. Μυθικός, εκρηκτικός, τρελός. Στον κόσμο του Μαχμούντ: όσο πιο τρελός, τόσο μεγαλύτερη δύναμη.

Τους άλλους τρεις δεν τους είχε ξαναδεί ο Μαχμούντ, αλλά όλοι είχαν το ίδιο τατουάζ με τον Γκουρχάν. Born to be Hated.

Ο Γκουρχάν έκανε νόημα στον Ντάνιελ: βγάλε την κάννη. Ο υπαρχηγός πήρε το όπλο στο χέρι, σημάδεψε τον Μαχμούντ. Από μισό μέτρο.

«Άκου... Είναι αρκετά εύκολο. Κανόνισε τα μετρητά και κόψε τα κόλπα. Αν δεν είχες κάνει μαλακίες, δε θα χρειαζόταν να το παίξουμε έτσι. *Capish?*»

Το στόμα του Μαχμούντ είχε στεγνώσει. Προσπάθησε να απαντήσει. Κοιτούσε τον Γκουρχάν. «Θα πληρώσω... *Sorry* για τη μαλακία που έκανα... Ήταν μόνο δικό μου λάθος». Άκουγε το τρέμουλο στη φωνή του.

Η απάντηση του Γκουρχάν: ένα δυνατό χτύπημα με την αναστροφή της παλάμης. Αισθάνθηκε το χτύπημα στο κεφάλι σαν σφαίρα. Αλλά δεν ήταν πυροβολισμός – χίλιες φορές καλύτερα από σφαίρα. Παρ' όλα αυτά: αν ο Γκουρχάν άλλαζε γνώμη, θα τέλειωναν όλα για κείνον.

Οι μύες στο σβέρκο τέντωσαν το περίγραμμα του φύλλου της μαριχουάνας στο δέρμα του. Τα βλέμματά τους συναντήθηκαν. Κόλλησαν. Κλειδώθηκαν. Ο Γκουρχάν: πάρα πολύ μεγαλόσωμος – πιο σωματώδης από τον Μαχμούντ. Αλλά και ο Μαχμούντ απείχε πολύ από το να είναι σπιρτόξυλο. Ο Γκουρχάν: πασίγνωστος άγριος συμμορίτης, εραστής της βίας, πρωταθλητής κακοποιός. Ο Γκουρχάν: πιο πολλές ουλές στα φρύδια από τον Μάικ Τάισον. Ο Μαχμούντ σκέφτηκε: αν μπορεί να δει κανείς την ψυχή στα μάτια κάποιου, ο Γκουρχάν δε διαθέτει κάτι τέτοιο.

Ήταν σφάλμα που είχε ανοίξει το στόμα του και είπε κάτι. Έπρεπε να έχει κατεβάσει τα μάτια του. Να έχει υποκλιθεί στον υπαρχηγό.

Ο Γκουρχάν ούρλιαξε: «Σκατόμουνο! Πρώτα γαμάς όλη την ιστορία και σε μπουζουριάζουν. Ύστερα αρπάζουν όλη την παρτίδα οι μπάτσοι! Ελέγξαμε τα πρακτικά της δίκης. Το

έπιασες; Ξέρουμε ότι στην κατάσχεση έλειπαν πάνω από δέκα χιλιάδες αμπούλες. Αυτό σημαίνει ότι μας τις έφαγες! Κι έπειτα από μισό χρόνο άρχισες να κάνεις μαλακίες για το πότε θα μας δώσεις το πράμα που μας χρωστάς. Το παίζεις τώρα λίγο ζόρικος επειδή ήσουν μέσα; Γαμώ το κέρατό σου, σήκωσες στη ζούλα τρεις χιλιάδες πακέτα Winstrol!* Κανένας δεν αρπάξει από μας! Δεν το έχεις πάρει χαμπάρι;»

Ο Μαχμούτ σε πανικό. Δεν ήξερε τι να απαντήσει. Με σιγανή φωνή: «Συγγνώμη... Σε παρακαλώ. Θα πληρώσω...»

Ο Γκουρχάν τον μιμήθηκε – ο τόνος του κοροϊδευτικός: «Συγγνώμη... Συγγνώμη... Κόψε τα πούστικα! Νομίζεις ότι βοηθάει; Γιατί άρχισες να κάνεις πουστιές;»

Ο Γκουρχάν έπιασε το όπλο και με τα δυο χέρια. Άνοιξε το μύλο. Οι σφαίρες έπεφταν μία μία στο αριστερό του χέρι. Ο Μαχμούτ ένιωθε να χαλαρώνει. Μπορούσαν να τον χτυπήσουν. Να τον κάνουν ασήκωτο από το ξύλο. Αλλά χωρίς το σιδερικό – δεν είχαν σκεφτεί να τον καθαρίσουν.

Ένας από τους άλλους καριόληδες στράφηκε πάλι προς τον Γκουρχάν. Του είπε πολύ γρήγορα κάτι στα τουρκικά. Ο Μαχμούτ δεν κατάλαβε: ήταν ο τρόπος του καριόλη να δώσει μια διαταγή ή να δείξει ότι τον είχε σε υπόληψη;

Ο Γκουρχάν έγνεψε καταφατικά. Έστριψε ξανά την κάννη προς τον Μαχμούτ. «Οκέι, έτσι έχει το πράγμα. Υπάρχει μια σφαίρα μέσα στο μύλο. Θα είμαι εντάξει μαζί σου. Σε άλλη περίπτωση θα σε είχα καθαρίσει. Σωστά; Δεν ανεχόμαστε κωλόπαιδα σαν και σένα, που αρχίζουν τα κόλπα μόλις κάτι δεν πάει καλά! Μας χρωστάς πολλά. Απόψε όμως είμαι ευδιάθετος. Θα γυρίσω το μύλο, κι αν το θέλει η μοίρα σου, θα φανείς τυχερός. Τότε θα φύγεις από δω!»

Ο Γκουρχάν σήκωσε ψηλά το μύλο προς τον μισοσκότεινο ουρανό. Φαινόταν καθαρά: πέντε άδειες θαλάμες και μία με

---

* Αναβολικά. (Σ.τ.Μ.)

τη σφαίρα. Γύρισε το μύλο. Ο ήχος θύμιζε περιστρεφόμενο δίσκο ρουλέτας. Χαμογελούσε πλατιά. Σημάδευε τον κρόταφο του Μαχμούντ. Όταν τράβηξε τον κόκορα προς τα πίσω, ακούστηκε ένας ήχος. Ο Μαχμούντ σφάλισε τα μάτια. Άρχισε να προσεύχεται πάλι. Μετά τον κυρίεψε πανικός. Οι λάμπες επέστρεψαν ξανά στα μάτια του. Η καρδιά του χτυπούσε τόσο δυνατά, που σχεδόν τον ξεκούφαινε.

«Τώρα θα δούμε αν είσαι κωλόφαρδος...»

Ένα κλικ. Δεν έγινε τίποτα. ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΤΙΠΟΤΑ. Άνοιξε και πάλι τα μάτια του. Ο Γκουρχάν χαμογελούσε. Ο Ντάνιελ και οι υπόλοιποι καριόληδες είχαν ξεκαρδιστεί στα γέλια. Ο Μαχμούντ ακολούθησε στα γρήγορα τη ματιά τους και ύστερα κοίταξε προς τα κάτω.

Τα γόνατά του ήταν μούσκεμα από την υγρασία του εδάφους. Και κάτι ακόμα: ένας μακρὺς λεκὲς κατὰ μήκος του αριστερού μπατζακιού στο παντελόνι του.

Ξεκλώθηκαν στα γέλια. Τον δούλευαν. Το πρόσωπό τους γεμάτο κακία. Ο Γκουρχάν έδωσε το σιδερικό στον Ντάνιελ.

«Την άλλη φορά ίσως σημαδέψω τον κώλο σου. Παλιαδερφάρα!»

Συναισθηματικό χάος. Ελπίδα ενάντια στην κούραση. Ευχαρίστηση κόντρα στο μίσος. Ανακούφιση – μαζί με την ντροπή. Είχαν περάσει τα χειρότερα. Θα ζούσε. Με τούτη εδώ την ξεφτίλα. Αυλαία.

* * *

Κακοποίηση γυναικών

Οι κακοποιήσεις γυναικών που έχουν καταγγεληθεί έχουν αυξηθεί κατά 30% περίπου τα τελευταία δέκα χρόνια κι έχουν φτάσει στις 24.100 βάσει των στατιστικών του Εθνικού Συμβουλίου Πρόληψης Εγκληματικότητας. Η αύξηση οφείλεται πιθανώς

και στο ότι σήμερα, σε μεγαλύτερο βαθμό απ' ό,τι στο παρελθόν, οι κακοποιήσεις καταγγέλλονται και συγχρόνως η βία έχει αυξηθεί. Σε προγενέστερες έρευνες το ΕΣΠΕ έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι μόνο μία στις πέντε περιπτώσεις καταγγέλλεται στην αστυνομία.

Σ' ένα ποσοστό της τάξης του 72% των καταγγελιών ο δράστης έχει σχέση με τη γυναίκα. Συχνότατα ο άντρας και η γυναίκα έχουν μια εν εξελίξει ή λήξασα στενή σχέση.

Το 21% επί του συνόλου των περιπτώσεων κακοποίησης γυναικών έχουν διαλευκανθεί, καθώς ο δράστης έχει προσαχθεί ενώπιον της δικαιοσύνης. Τούτο σημαίνει πως ο εισαγγελέας, έπειτα από ενδελεχή έρευνα, διαπιστώνει πως υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις ότι ο ύποπτος έχει διαπράξει το αδίκημα και αποφασίζει να ασκήσει δίωξη. Σε άλλες περιπτώσεις, παρόλο που έχει εντοπιστεί ο δράστης, ο εισαγγελέας ενδέχεται να μην ασκήσει δίωξη (λόγου χάρη, αν ο κατηγορούμενος είναι κάτω των 18 ή αν πρόκειται για πταίσμα) ή να προβεί σε έκδοση εντάλματος (χρηματική ποινή και/ή ποινή με αναστολή).

Η κακοποίηση γυναικών και παιδιών είναι ένα κοινωνικό πρόβλημα στο οποίο έχει δοθεί μεγάλη έμφαση τα τελευταία χρόνια. Αυτό επισυμβαίνει και μέσω της θέσπισης νέων νόμων (που αφορούν, μεταξύ άλλων, την επιβολή περιοριστικών εντολών σε περιπτώσεις κατάφωρης παραβίασης της γυναικείας ακεραιότητας) και επιπλέον διά μέσου άλλων μέτρων, κάποια από τα οποία είναι, για παράδειγμα, η ίδρυση του Εθνικού Κέντρου Κακοποιημένων Γυναικών, όπως επίσης και η καθιέρωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Επιπροσθέτως, η προσπάθεια των οργανώσεων ιδιωτικής πρωτοβουλίας έχει διαδραματίσει σημαντικό ρόλο, λόγου χάρη, μέσω της ίδρυσης γυναικείων και εφηβικών κέντρων βοήθειας στους μισούς περι-

που δήμους της χώρας. Παρά τα σημαντικά αυτά μέτρα, όμως, το πρόβλημα παραμένει - κάθε χρόνο κακοποιούνται και εξευτελίζονται χιλιάδες γυναίκες.

Εθνικό Συμβούλιο Πρόληψης Εγκληματικότητας

2

Ο Νίκλας είχε γυρίσει και πάλι στη Σουηδία. Έμενε στο σπίτι της μητέρας του, Μαρί. Προσπαθούσε πότε πότε να κοιμηθεί, ανάμεσα στους εφιάλτες - σε τούτο τον κόσμο του ονείρου: κυνηγημένος, πληγωμένος, καταδικασμένος. Εξίσου συχνά, όμως, κρατούσε ο ίδιος το όπλο ή κλοτσούσε απροστάτευτους ανθρώπους. Ακριβώς όπως συνέβαινε όταν ήταν εκεί κάτω. Στην πραγματικότητα.

Ο καναπές όπου κοιμόταν ήταν κοντός, και γι' αυτό έβαλε τα δερμάτινα μαξιλάρια στο πάτωμα. Τα πόδια του προεξείχαν, αλλά ήταν εντάξει. Καλύτερα από το να είναι ξαπλωμένος και διπλωμένος σαν Leatherman σε τριθέσιο καναπέ - κι ως ήταν συνηθισμένος σε τέτοιες καταστάσεις.

Ο Νίκλας έβλεπε το φως από τη χαραμάδα της πόρτας. Η μητέρα του διάβαζε σίγουρα γυναικεία περιοδικά εκεί μέσα, όπως έκανε πάντα. Βιογραφίες, απομνημονεύματα, κουτσομπολιά. Ένα συνεχές ενδιαφέρον για τις αποτυχίες των άλλων. Εκείνη ζούσε μέσα από τις ειδήσεις που αφορούσαν τα ευτελή διαζύγια των επωνύμων β' κατηγορίας, τον αλκοολισμό και τους έρωτές τους. Η θλιβερή ζωή τους ίσως την έκανε να αισθάνεται καλύτερα. Όλα, όμως, ήταν ένα ψέμα. Όπως και η δική της ζωή.

Τα πρωινά δεν κουνιόταν από τη θέση του. Την άκουγε που ετοιμαζόταν να πάει στη δουλειά της. Σκεφτόταν πώς θα ήταν η ζωή του στη Σουηδία, η ζωή του ως πολίτη. Με τι θα ασχολιόταν εδώ; Γνώριζε ποιες δουλειές τού ταίριαζαν; Φύλακας, σωματοφύλακας, στρατιώτης. Το τελευταίο ήταν ανέφικτο. Στο στρατό δε θα προσλάμβαναν ποτέ κάποιον με το δικό του μητρώο. Από την άλλη πλευρά: ήταν αυτό που ήξερε να κάνει.

Έμενε στο σπίτι. Παρακολουθούσε τηλεόραση κι έφτιαχνε ομελέτες με λουκάνικα. Κανονικό φαγητό – όχι ξηρά τροφή, κονσέρβες και ραβιόλια σε κουτί. Το φαγητό εκεί κάτω στην άμμο είχε σχεδόν εξαλείψει τη γεύση του πραγματικού λουκάνικου, αλλά τώρα επανερχόταν σιγά σιγά. Μερικές φορές έβγαινε έξω από το διαμέρισμα. Για τζόκινγκ, για να ψωνίσει, να κάνει μερικές δουλειές. Στη διάρκεια της μέρας κυκλοφορούσαν λίγοι άνθρωποι – έτρεχε, χωρίς να υπάρχει λόγος, πολύ σκληρά. Αυτό συνέβαλλε στην εξάχνωση των σκέψεών του.

Έμενε εκεί προσωρινά. Δεν ήταν καλό για τη μητέρα του να μένει μαζί της. Δεν ήταν καλό για κείνον το ότι έμενε μαζί της. Δεν ήταν καλό που και οι δύο ήξεραν ότι δεν ήταν καλό. Έπρεπε να της αδειάσει τη γωνιά. Να βρει να μείνει κάπου αλλού. *Make a move*, να κινηθεί. Πρέπει να το κανονίσει.

Είχε γυρίσει πίσω, στην παλιά καλή Σουηδία. Εκεί όποια όπλα τακτοποιούνται με λίγη καλή θέληση, λίγο γαμώτο, λεφτά ή επαφές με τους σοσιαλδημοκράτες. Ο Νίκλας δεν είχε αυτό το τελευταίο. Αντίθετα, είχε τη θέλησή του – πιο σκληρή και από το μέταλλο σ' ένα M1A2 Abrams τεθωρακισμένο. Η μητέρα του τον έλεγε *cocky*, θρασύ. Είχε κάποια βάση αυτό. Σε κάθε περίπτωση, εκεί κάτω ήταν αρκετά *cocky* ώστε να τα καταφέρει με τύπους που σνόμπαραν για κάτι λιγότερο από μία λάθος λέξη στα αγγλικά. Και λεφτά; Δεν είχε και καμιά περιουσία για να ζήσει το υπόλοιπο της ζωής του – αλλά ήταν αρκετά προς το παρόν.

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ ΝΟΥΑΡ — ΒΙΒΛΙΟ 2

Ο Μαχμούτ: ένας Άραβας μετανάστης στη Στοκχόλμη. Θα αναγκαστεί να ζητήσει δανεικά για να σωθεί, αλλά ίσως χρειαστεί να βάλει ενέχυρο όλη την ύπαρξή του.

Ο Νίκλας: ένας βετεράνος του πολέμου στο Ιράκ, αποφασισμένος να εκβιάσει τη λύτρωση μέσα από την αιματηρή εκδίκηση ανύπαρκτων εχθρών.

Ο Τούμας: ένας αστυνομικός μπλεγμένος στην καρδιά της πιο διάσημης συνωμοσίας στη Σουηδία, εξαιτίας της έρευνας για κάποια δολοφονία: η εντιμότητά του θα δοκιμαστεί έως το τέλος.

Αυτοί οι τρεις ιππότες με τις ελεεινές μορφές θα συναντηθούν στη μαύρη Στοκχόλμη, είτε ως σύμμαχοι απέναντι σε συμμορίες Γιουγκοσλάβων και Τούρκων, είτε ως εκδικητές ενάντια σε εμπόρους λευκής σαρκός, είτε, τέλος, ως εχθροί σε αστυνομικές υποθέσεις στημένες έτσι ώστε να θολώσουν τα νερά που κρύβουν την αλήθεια: την αλήθεια για τα πραγματικά κίνητρα πίσω από τη δολοφονία του Σουηδού πρωθυπουργού Ούλοφ Πάλμε τόσα χρόνια παλιότερα.

Το ΜΗ ΜΑΣΑΣ είναι η απελπισμένη κραυγή των χωρίς πανοπλία ιπποτών ενός υποκόσμου ή, απλώς, ενός διαφορετικού, επικίνδυνου κόσμου, της σύγχρονης Στοκχόλμης ή κάθε άλλης μεγαλούπολης. Με το δεύτερο μέρος της τριλογίας ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ ΝΟΥΑΡ, ο Γενς Λαπίντους προωθεί τη σκανδιναβική αστυνομική λογοτεχνία σε ένα άλλο επίπεδο.

CRIME

www.psichogios.gr/crime

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΤΗΛ. : 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550

www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-960-496-837-4

9 789604 968374

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 11426